

TÍTOL.	<i>BAIX RELLEU D'ÀNGEL</i>
AUTOR.	J. LLITJOS
SITUACIÓ.	CEMENTIRI MUNICIPAL
DESCRIPCIÓ.	ESCUPTURA DE PEDRA AL FRONTS DEL PANTEÓ DE CAN VEIRA

De cara a la tardor, molts molletans visitaran el cementiri. És interessant fer-ho pausadament, el lloc ho requereix, està ple de motius que conviden a la meditació. Un cop complet amb el principal de la visita basat en els records familiars, contemplar l'art tancat en el recinte es una manera més de recordar el conjunt de Mollet a l'espill del temps.

El panteó de Can Veira és un lloc de parada obligada, és del més pur estil noucentista "deco". Està presidit per una escultura, un baix relleu representant un àngel. La figura està tractada i resolta amb masses geomètriques que es transformen en ritmes verticals i horitzontals, donant la sensació, des de baix, d'estar en moviment per una lleugera brisa. La figura emergeix de la penombra i l'ànima sembla llençar una mirada dubtosa, si surt o torna a la foscor.

Tot això és fruit d'un treball metòdic de l'escultor J. Llitjos. Sembla que l'ànima de la figura dona una mirada a tot el que existeix més enllà del cos. És la mirada perduda a l'infinit llunyà, tal vegada busca a l'exterior els moments feliços dels éssers que amortalla.

Si algú segueix l'exemple del gran Dalí, un artista paranoic, al lucinat per la rauxa de la tramuntana, que per inspirar-se intentava tancar els ulls, tombant-los del revés i veure's el cervell, a més dels moments feliços exteriors, veuríem també les tristors que sempre s'amaguen a l'interior, (una tristesa infinita). I si continuem fent com Dalí, apretant-nos els ulls amb el dit gros de cada mà, les figures alegres o tristes, es converteixen en fantasmals i calaveriques, els tons blaus de l'infinit es converteixen en verds, violetes i negres, al cap i a la fi, un garbuix, un conjunt dalinià tan enigmàtic com el destí dels traspassats.